

Vergaderjaar 2003–2004

29 292

Wijziging van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering in verband met de invoering van branchegewijze premiedifferentiatie voor kleine werkgevers

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 15 juni 2004

Het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel heeft de commissie aanleiding gegeven tot het stellen van enkele vragen.

De leden van de fractie van het **CDA** vroegen of de minister alsnog bereid is meerdere mogelijkheden voor het kunnen aanvragen van het eigen risicodragerschap in te bouwen.

Op pagina 8 van de memorie van toelichting wordt met betrekking tot de aan het wetsvoorstel te verbinden terugwerkende kracht verwezen naar het arrest van de Hoge Raad van 31 januari 2003 (zaaknr. 37.793). Is die verwijzing wel juist? Moet dit niet het arrest van 28 februari 2001, zaaknr. 35.151 zijn?

De minister zou in de tweede termijn in de Tweede Kamer, die er niet meer is geweest, nog ingaan op de gevraagde evaluatie, waarbij in de aanloop hier naartoe zal worden onderzocht hoe van sector naar branches kan worden overgeschakeld. Wil de minister dit alsnog doen?

Had, gelet op alle aangevoerde argumenten, toch niet moeten worden gekozen voor de meest effectieve prikkel?

De leden van de **VVD**-fractie merkten op dat de minister als reden om op sectorniveau de differentiatie vast te stellen, aanvoert dat er dan geen nieuw niveau bijkomt wat betreft premieheffing. Echter Arbo-convenanten worden op brancheniveau vastgesteld. Doel van deze premiedifferentiatie is het verminderen van de instroom in de WAO. Veel kleine of MKB-bedrijven hebben zich verenigd in branches, waarin zij dezelfde belangen nastreven, elkaar kennen en elkaar aanspreken. Differentiatie op dit niveau zou derhalve beter aansluiten bij de gezamenlijke inspanningen op het gebied van bestrijding van ziekteverzuim zoals voorzien in de Arbo-convenanten, waar ook de cijfers terzake beschikbaar zijn. Op grond daarvan kunnen bedrijven elkaar ook beter aanspreken in de branche indien er bedrijven bij zijn die zich onvoldoende inspannen om de WAO-instroom te beperken. Vindt de minister deze argumenten niet zwaarder wegen dan het niveau van premieheffing te handhaven, temeer omdat het MKB dit evenzeer wil, vraagt de VVD-fractie.

¹ Samenstelling:

Van den Berg (SGP), Van Leeuwen (CDA), Swenker (VVD), Kalsbeek-Schimmelpenninck van der Oije (VVD), Meulenbelt (SP), Ten Hoeve (OSF), Van Driel (PvdA) (*voorzitter*), Vedder-Wubben (CDA), V. Dalen-Schiphorst (CDA), De Rijk (GL), Schouw (D66), Leijnse (PvdA).

Op 1 juli 2004 sluit de mogelijkheid om eigen risicodrager te worden. Echter, bedrijven hebben dan niet de mogelijkheid gehad om een verantwoorde keuze te maken of zij al dan niet eigen risicodrager worden omdat tot nu toe de differentiatie op ramingen waren gebaseerd. Pas als dit wetsvoorstel van kracht is kan een bedrijf overzien of het voor hem verstandig is over te stappen naar een eigen risicodragerschap. Dit pleit volgens de VVD-fractie dat tenminste nog een maal een openstelling voor deze keuze zou moeten worden gemaakt bijv. per 1 januari 2005. Temeer omdat afschaffing van deze regeling tegelijk plaatsvindt met afschaffing van de Pemba in 2006 die weer afhangt van een aantal voorwaarden die nu nog niet vervuld zijn.

De voorzitter van de commissie,
Van Driel

De griffier van de commissie,
Nieuwenhuizen